

ΓΕΩΡΓΟΣ

ἄνθη τοσαῦτα, τᾶλλα δ' ἄν τις καταβάλῃ,
ἀπέδωκεν ὀρθῶς καὶ δικαίως, οὐ [πλέον
ἄλλ' αὐτὸ τὸ μέτρον. ὁ Κύρος εἰσένευχ' ὅμως
πάνθ', ὅσα <γε> φέρομεν· ταῦτα πάντ' εἰς τοὺς γάμους. 40
ὦ χαίρε πολλά, Μυρρίνη.

(Μυ.) νῆ καὶ κύ γε.

<Δα.> οὐ σε καθεώρων, γεννικὴ καὶ κοσμία
γύναι. τί πράττεις; βούλομαι ε' ἀγαθῶν λόγων,
μᾶλλον δὲ πράξεων ἐσομένων, ἂν οἱ θεοὶ
θέλωσι, γ[εῦς]αι καὶ φθάσαι πρῶτο[ς φράσας. 45
ὁ Κλεαίνετος γάρ, οὗ τὸ μειράκιον [τὸ σὸν
ἐργάζεται, πρῶην ποτ' ἐν ταῖς ἀμπέλοις
σκάπτων διέκοψε τὸ σκέλος χρηστῶς πάνυ.

<Μυ.> τάλαιν' ἐγώ.

(Δα.) θάρρει· τὸ πέρας δ' ἄκουέ μου.

ἀπὸ τοῦ γὰρ ἔλκουσ, ὡς τριταῖον ἐγένετο,
βουβῶν ἐπήρθη τῶι γέροντι θέρμα τε 50
ἐπέλαβεν αὐτὸν καὶ κακῶς ἔσχεν πάνυ.

(Φι.) ἄλλ' ἐκκορηθείης κύ γ'· οἶα τὰγαθὰ
ἦκεις ἀπαγγέλλων.

(Μυ.) ciώπα, γράιδιον.

(Δα.) ἐνταῦθα χρείας γενομένης αὐτῶι τινος 55
κηδεμόνος, οἱ μὲν οἰκέται καὶ βάρβαροι,
ἐφ' οἷς ἐκεῖνός ἐστιν, οἰμώζειν μακρὰν
ἔλεγον ἅπαντες, ὁ δὲ σὸς υἱός, οἶονεὶ
νομίσας ἑαυτοῦ πατέρα, πο[ιήσ]ας [ἄ δει,
ἦλειφεν, ἐξέτριβεν, ἀπένιζεν, φαγεῖν 60
προσέφερε, παρεμυθεῖτο, πάνυ φαύλως ἔχειν